

บทที่ 5
การวิเคราะห์

1. การเรียนพิเศษของเด็กที่เป็นบุตรชนชั้นกลางในเขตเมืองจังหวัดเชียงใหม่

ภูมิหลังทางการศึกษาของเด็กที่เป็นบุตรของชนชั้นกลาง

จากการศึกษาเด็กนักเรียนทั้ง 30 คน จะเรียนหนังสืออยู่ในระดับชั้นไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 6 มีอายุตั้งแต่ 6-12 ปี เรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียนเอกชน จำนวน 8 โรงเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เรียนอยู่ที่โรงเรียนพิกครินทร์จำนวน 3 คน คือ น้องเฟรนด์ เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปัจจุบันอายุ 6 ปี น้องเอ็ดและน้องเบ๊นซ์เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันอายุ 10 ปี

2. เรียนอยู่ที่โรงเรียนดาราวิทยาลย์ จำนวน 3 คน คือ น้องฟ้า เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปัจจุบันอายุ 6 ปี น้องแทนเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันอายุ 9 ปี น้องเพมเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันอายุ 12 ปี

3. เรียนอยู่ที่โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย จำนวน 2 คน คือ น้องลัม เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันอายุ 10 ปี น้องหนูดี เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปัจจุบันอายุ 11 ปี

4. เรียนอยู่ที่โรงเรียนวชิรวิทย์ จำนวน 1 คน คือ น้องอุ๊ก เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันอายุ 9 ปี

5. เรียนอยู่ที่โรงเรียนปรินส์รอยแยลลวิทยาลัย จำนวน 7 คน คือ น้องชาร์ป น้องเนย และน้องโอ เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปัจจุบันอายุ 7 ปี น้องออยและน้องแซมปีเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันอายุ 10 ปี น้องเบลล์และน้องฟ้าลั่น เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปัจจุบันอายุ 11 ปี

6. เรียนอยู่ที่โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยจำนวน 10 คน คือ น้องวินและน้องปลาวาฬ เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปัจจุบันอายุ 7 ปี น้องโนเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันอายุ 9 ปี น้องบอมเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมปีที่ 4 ปัจจุบันอายุ 10 ปี น้องดิวน้องชลุ่ย และน้องไผ่ เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปัจจุบันอายุ 11 ปี น้องโบ๊ตน้องรัช และน้องแฟรงค์เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันอายุ 12 ปี

7. โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่จำนวน 2 คน คือ น้องกวางเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปัจจุบันอายุ 11 ปี และน้องกีฟเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันอายุ 12 ปี

8. โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ จำนวน 2 คน คือน้องเอมิจัง เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปัจจุบันอายุ 6 ปี และน้องมิโกะเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันอายุ 12 ปี

จากการศึกษาพบว่า เหตุผลที่บิดามารดาของเด็กนักเรียนเลือกให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนเหล่านี้มีหลายเหตุผล เช่น บิดามารดาเคยเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนและชอบนโยบายของโรงเรียน ดังในกรณีของน้องหนูดีที่เรียนที่โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย และน้องเนยที่เรียนที่โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัยซึ่งมีมารดาเรียนจบจากโรงเรียนดังกล่าวมา หรือเลือกให้บุตรเรียนในโรงเรียนเหล่านี้ เพราะต้องการชื่อเสียงที่ดีสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับบุตร ดังในกรณีของน้องโป๊ตและน้องบอมที่มารดาต้องการให้เรียนที่โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย เนื่องจากคิดว่าโรงเรียนนี้มีสภาพแวดล้อม และสังคมที่ดี และอีกเหตุผลหนึ่งก็คือบุตรได้ย้ายโรงเรียนมาจากกรุงเทพฯ และไม่ทราบว่าจะพาบุตรไปเรียนต่อที่ใด ถ้าบิดามารดาพบว่าโรงเรียนที่มีเงื่อนไขที่สามารถเข้าเรียนต่อได้ก็พาบุตรไปสมัครที่โรงเรียนแห่งนั้น เช่นกรณีของน้องเพมและพี่สาวที่เข้าเรียนที่โรงเรียนดาราวิทยาลัยเพราะบิดามารดาเห็นว่าเป็นโรงเรียนที่ชื่อเสียงพอใช้ได้ ส่วนน้องเอ็ดเข้าเรียนที่โรงเรียนพิงค์โรดเนื่องจากมีญาติเป็นที่ปรึกษาให้กับทางโรงเรียนนี้ เป็นต้น ส่วนเหตุผลอื่นๆ ก็คือการเข้าเรียนต่อตามปกติโดยชอบโรงเรียนนั้นอยู่แล้ว เช่น กรณีของน้องเนย น้องโอ และน้องออย ที่เข้าเรียนที่โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย และอีกเหตุผลหนึ่งก็คือไม่สามารถจับสลากในโรงเรียนที่ต้องการได้ ดังในกรณีของน้องอุ๊กที่ไม่สามารถจับสลากเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัยได้ จึงต้องสอบเข้าในโรงเรียนเอกชนที่มีความพร้อมพอสมควรถึงแม้จะไม่มีชื่อเสียงมากเพราะเป็นโรงเรียนที่เพิ่งก่อตั้งใหม่ และน้องเอมิกับน้องมิโกะจังที่มีบิดาเป็นคนต่างชาติจึงต้องเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ ส่วนน้องกีฟและน้องกวางเข้าเรียนที่โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่เพราะมีมารดาเป็นครูที่โรงเรียนนี้ ซึ่งโรงเรียนเอกชนเหล่านี้จะมีค่าเล่าเรียนที่สูง แต่จะได้มาซึ่งความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น มีสภาพแวดล้อมที่ดี อุปกรณ์การเรียนการสอน และอุปกรณ์อื่นๆ ที่ดีและมีความพร้อม เป็นต้น

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้ทราบว่าบิดามารดาที่เป็นคนชั้นกลางจะนิยมส่งบุตรเรียนในโรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียง พร้อมทั้งเด็กที่ถูกศึกษาจะเป็นเด็กที่เรียนหนังสืออยู่ในระดับชั้นที่ไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 6 โดยส่วนใหญ่โรงเรียนที่บุตรของชนชั้นกลางเหล่านี้เรียน

หนังสืออยู่จะเป็นโรงเรียนเอกชน และเนื่องจากโรงเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาที่เป็นโรงเรียนรัฐบาลมีการเปิดสอนในระดับนี้มีจำนวนน้อย แต่ถ้าเป็นโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ค่านิยมของบิดามารดาจะเปลี่ยนไป ซึ่งในระดับชั้นมัธยมโรงเรียนที่ดีและมีชื่อเสียงที่บิดามารดาอยากให้ลูกไปเรียนจะเป็นทั้งโรงเรียนของรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนบางแห่ง เช่น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ซึ่งโรงเรียนรัฐบาลเหล่านี้จะเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา เช่น กรณีน้องหนูดี และน้องแฟรงค์ที่บิดามารดาต้องการให้เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนโรงเรียนเอกชนที่บิดามารดานิยมให้ลูกเรียนต่อในระดับชั้นมัธยม จะเป็นโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย หรือโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย ดังเช่นกรณีของน้องโบบิตที่มารดาต้องการให้น้องโบบิตเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย เป็นต้น ความต้องการให้บุตรได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง นับเป็นลักษณะเด่นของชนชั้นกลางที่มีความต้องการปลูกฝังค่านิยมการศึกษาให้มีโอกาสเหนือชนชั้นแรงงาน และการที่บุตรได้มีโอกาสเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงก็เป็นการปลูกฝังการเข้าสังคมของชนชั้นกลางและชนชั้นสูง เนื่องจากโอกาสที่บุตรของชนชั้นแรงงานจะเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงค่อนข้างน้อยกว่า วิธีเดียวที่จะทำให้บุตรสามารถคงไว้ซึ่งสถานภาพการเป็นชนชั้นกลางก็คือการส่งเสริมให้บุตรได้เรียนพิเศษรูปแบบต่างๆ นั่นเอง

รูปแบบการเรียนพิเศษของเด็กที่เป็นบุตรของชนชั้นกลาง

จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเด็กนักเรียนที่เรียนพิเศษในเขตเมืองเชียงใหม่จำนวน 30 คน จากการศึกษาพบว่ามียุทธศาสตร์การเรียนพิเศษด้านต่างๆ จำแนกได้เป็น ดังนี้

1. เรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา)
2. เรียนพิเศษด้านนันทนาการ

แต่ละรูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

1. การเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา) จำแนกได้เป็น

1.1 การเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เนื่องจากต้องการทบทวนเนื้อหาที่เรียนในเวลาเรียนให้มีความเข้มข้นยิ่งขึ้น และเพื่อให้ครูสอนควบคุมการทำการบ้านรอเวลาบิดามารดามารับ โดยแบ่งเป็นเรียนพิเศษตอนเย็นที่โรงเรียนจำนวน 4 คน ได้แก่ น้องแฟรงค์ เรียนที่โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย น้องเฟมเรียนที่โรงเรียนดาราวิทยาลัย น้องกิฟและน้องกวางเรียนที่โรงเรียน

พระหฤทัยเชียงใหม่ น้องอุ๊กเรียนที่โรงเรียน วชิรวิทย์ ในส่วนการเรียนพิเศษที่บ้านครูหรือครูมาสอนที่บ้าน จำนวน 5 คน คือ น้องมิโกะ น้องหนูดี น้องบีต น้องบอม และน้องฟ้าลั่น เรียนกับสถานประกอบการสอนพิเศษกวดวิชา จำนวน 3 คน คือ น้องแชมป์และน้องชาร์ป เรียนที่โรงเรียนกวดวิชาที่ IQ อินทนนท์ ส่วนน้องบีตเรียนที่โรงเรียนรัชดาวิทยาการ RAC

1.2 การเรียนพิเศษภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ เนื่องจากต้องการมีความรู้มีทักษะการพูดการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาต่อและใช้ในการสื่อสาร เด็กที่เรียนพิเศษภาษาอังกฤษมีจำนวน 14 คน ได้แก่ น้องอุ๊กเรียนที่สถาบัน CEC น้องดิว น้องวิน เรียนที่สถาบัน British Council น้องรัช น้องส้ม น้องแทน น้องฟ้า เรียนที่บ้านภาษา น้องเบลล์ เรียนที่สถาบัน NEC น้องโน น้องบีต น้องบอม น้องเอมิจิง น้องหนูดี เรียนกับครูส่วนตัวโดยให้ครูมาสอนที่บ้านหรือเรียนที่บ้านครู และเรียนภาษาจีน จำนวน 1 คน ได้แก่ น้อง เฟรนด์ โดยให้ครูมาสอนที่บ้าน

1.3 การเรียนพิเศษคอมพิวเตอร์ เนื่องจากต้องการให้บุตรได้มีความสามารถและทักษะในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งชนชั้นกลางและชนชั้นสูงทั่วไปนิยมใช้มาก เช่น การเรียนพื้นฐานคอมพิวเตอร์ทั่วไปหรือการเรียนเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ เด็กที่เรียนพิเศษคอมพิวเตอร์มีจำนวน 3 คน ได้แก่ น้องเบลล์ น้องไผ่ น้องมิโกะ โดยน้องมิโกะ และน้องเบลล์ โดยให้ครูมาสอนที่บ้านหรือไปเรียนที่บ้านครู ส่วนน้องไผ่ เรียนที่โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยที่เปิดสอนพิเศษคอมพิวเตอร์ในวันเสาร์

2. การเรียนพิเศษด้านนันทนาการ จำแนกได้เป็น

2.1 การเรียนพิเศษดนตรี เนื่องจากต้องการให้บุตรมีดนตรีในหัวใจ และเห็นว่าชนชั้นกลางและชนชั้นสูงมักส่งเสริมให้บุตรได้มีพัฒนาการด้านดนตรีและยังเห็นว่าการเข้าสังคมยุคใหม่ดนตรีนับเป็นปัจจัยสำคัญอีกด้วย เด็กที่เรียนพิเศษดนตรีมีจำนวน 10 คน เช่น เรียนเปียโน จำนวน 6 คน ได้แก่ น้องวิน เรียนที่บ้านดนตรี น้องดิว น้องโอ น้องออย เรียนที่สถาบันวอยซ์สตูดิโอ น้องปลาวาฬ เรียนที่รักษ์เปียโน น้องส้ม เรียนที่โรงเรียนดนตรียามาฮ่า เชียงใหม่ เรียนอิลเลโทน จำนวน 2 คน ได้แก่ น้องเอ็ด น้องส้ม เรียนที่โรงเรียนดนตรียามาฮ่า เชียงใหม่ เรียนกีตาร์ จำนวน 2 คน ได้แก่ น้องบอม และน้องรัช เรียนที่โรงเรียนดนตรียามาฮ่า เชียงใหม่

2.2 การเรียนพิเศษกีฬา เนื่องจากกีฬาหลายชนิดเป็นเอกลักษณ์ที่แยกชนชั้นได้อย่างเห็นได้ชัดและชนชั้นกลางหรือชนชั้นสูงเท่านั้นที่ได้มีโอกาสได้เรียน การเรียนพิเศษจึงเป็นการปลูกฝังและการคงไว้ซึ่งการเป็นชนชั้นกลางของบุตรที่จะสามารถเข้า

สังคมได้อย่างดีในอนาคตนั่นเอง เด็กที่เรียนพิเศษกีฬา มีจำนวน 23 คน แต่มีการเรียน 32 ชนิด เนื่องจากเด็กคนหนึ่งได้เลือกเรียนหลายประเภทชนิดกีฬา โดยแบ่งออกเป็น เรียนเทควันโด จำนวน 23 คน ได้แก่ น้องโบ๊ต น้องโอ น้องออย น้องแชมป์ น้องชาร์ป น้องธัช น้องส้ม น้องบอม น้องติว น้องส้ม น้องหนูดี เรียนที่โรงเรียนศิลปะป้องกันตัวนครพิงค์ น้องปลาวาฬ น้องแฟรงค์ น้องอุ๊ก น้องชลุ่ย น้องเอ็ด น้องแบงค์ น้องกิ๊ฟ น้องกวาง น้องมิโกะ น้องเอมิจัง น้องเฟรนด์ น้องไผ่ เรียนที่สโมสรเชียงใหม่เทควันโดยิมส์ เรียนว่ายน้ำจำนวน 4 คน ได้แก่ น้องโอและน้องออย เรียนที่สระว่ายน้ำกาวิละ น้องเนย เรียนที่สนามกีฬา 700 ปี น้องปลาวาฬ เรียนที่สโมสรหมู่บ้านวังตาล เรียนเทนนิส จำนวน 4 คน น้องเอ็ด เรียนที่ SL Court น้องแบงค์ เรียนที่สโมสรสามัคคีพาณิข น้องธัช เรียนที่สโมสรหมู่บ้านเชียงใหม่แลนด์ น้องหนูดี เรียนที่ทำงานของมารดา เรียนกอล์ฟจำนวน 1 คน ได้แก่ น้องฟ้าลั่น เรียนที่สนามกอล์ฟลานนา

2.3 การเรียนพิเศษส่งเสริมความคิด เนื่องจากการเรียนวิชาประเภทนี้กำลังเป็นที่ยอมรับจากคนทั่วไปมากขึ้นๆ และเชื่อว่าเด็กที่มีความสามารถประเภทนี้จะได้รับการยอมรับจากสังคมชนชั้นกลางและชนชั้นสูงทั่วไป เด็กที่เรียนจินตคณิตมีจำนวน 1 คน ได้แก่ น้องวิน เรียนที่สถาบัน NEC

2.4 การเรียนพิเศษศิลปะและวัฒนธรรม เนื่องจากในยุคใหม่นี้สังคมได้ให้การยอมรับความสามารถเฉพาะตัวของเด็กและบิดามารดาบางคนต้องการปลูกฝังค่านิยมไทยๆ เด็กที่เรียนมีจำนวน 1 คน คือเรียนรำไทย ได้แก่ น้องฟ้า เรียนที่โรงเรียนดาราวิทยาลัย

2.5 การเรียนพิเศษด้านอื่นๆ เนื่องจากเห็นว่าผู้ที่มีพรสวรรค์ต่างๆ มักได้รับการยกย่องจากสังคม บิดามารดาจึงสนับสนุนให้บุตรมีความพร้อมในด้านเหล่านี้ เด็กที่เรียนมีจำนวน 4 คน เช่น เรียนร้องเพลงจำนวน 1 คน ได้แก่ น้องโบ๊ต เรียนที่สถาบันวอยซ์สตูดิโอ เรียนบัลเล่ย์ จำนวน 3 คน ได้แก่ น้องโอ เรียนที่สถาบันวอยซ์สตูดิโอ น้องส้ม เรียนที่โรงเรียนดนตรียามาฮ่าเชียงใหม่ น้องฟ้า เรียนที่โรงเรียนดาราวิทยาลัย

จากรูปแบบการเรียนดังกล่าว ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนพิเศษทั่วไป ที่มีการสอนอยู่นอกเหนือจากการเรียนปกติในชั้นเรียน ซึ่งอาจจะเรียนในโรงเรียนหรือเรียนในสถานที่สอนนอกโรงเรียน แต่ส่วนใหญ่การเรียนพิเศษด้านต่างๆ เหล่านี้จะจัดนอกโรงเรียน แต่ถ้าอยู่ในโรงเรียนจะเป็นการเรียนพิเศษในตอนเย็น หรือเข้าร่วมกิจกรรมในช่วงวันหยุดคือวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือในช่วงปิดเทอม เช่น กิจกรรมประเภทกีฬา เข้าค่ายและทัศนศึกษา สำหรับการเรียนนอกโรงเรียนในปัจจุบันได้มีหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ในภาคเอกชนที่เปิดขึ้นมากใน

เมืองเชียงใหม่ ดังจะเห็นได้จากการจัดตั้งโรงเรียนนอกระบบกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนประเภท 15(2) ซึ่ง ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนกวดวิชา คอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ ศิลปะ ดนตรี และกีฬาบางชนิด และจากโรงเรียนเอกชนที่สังกัดกับการศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ซึ่งในปัจจุบันมีโรงเรียนประเภทนี้จำนวนมาก นอกจากโรงเรียนเหล่านี้แล้วยังมีหน่วยงานที่เปิดสอนในรูปแบบของ กลุ่ม ชมรม สโมสร สมาคม คลับ สถาบัน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ตลอดจนการสอนแบบตัวต่อตัว

ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงถึงค่านิยมของคนในสังคมชนชั้นกลาง ที่มีความสนใจต่อการเรียนพิเศษต่างๆ มากขึ้น แต่กิจกรรมการเรียนพิเศษเหล่านี้ไม่ได้เหมาะกับคนทุกเพศทุกวัย กิจกรรมบางอย่างอาจจะเหมาะสมสำหรับเด็กในวัยที่แตกต่างกัน เช่น การเรียนกวดวิชา หรือการเรียนภาษาต่างประเทศซึ่งเด็กในแต่ละระดับจะเรียนแตกต่างกันไป หรือการเรียนดนตรีและกีฬาบางชนิดที่จะต้องเรียนในวัยที่ต่างกัน หรือการเรียนบางอย่างที่เหมาะสมกับคนบางกลุ่ม ซึ่งคนชั้นกลางไม่นิยมเรียนมากนัก เช่น การเรียนเพื่อเตรียมตัวไปประกอบอาชีพประเภทเสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้าหรือรับจ้างในอนาคต ในการที่จะเลือกเรียนพิเศษในกิจกรรมใดนั้น เพศของผู้เรียนจะมีส่วนในการเลือกเรียนด้วย การเรียนพิเศษบางชนิดที่เพศชายเรียนมากกว่าเพศหญิง เช่น เทควันโด อีเลคโตน กีตาร์ และการเรียนบางอย่างเพศหญิงจะนิยมเรียนมากกว่าเพศชาย เช่น บัลเลต์ เปียโน เป็นต้น การเรียนพิเศษในด้านต่างๆ เหล่านี้จึงมีปัจจัยและตัวแปรของผู้เรียนมาเป็นเกณฑ์ในการเลือกที่จะเลือกเรียนพิเศษในกิจกรรมใด

ชนชั้นกลางส่วนใหญ่จะนิยมส่งเสริมให้ลูกไปเรียนพิเศษ เพื่อคงไว้ซึ่งสถานภาพของการเป็นชนชั้นกลาง โดยลักษณะการเรียนพิเศษของชนกลุ่มนี้มีลักษณะการเรียนที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็นรูปแบบการเรียนพิเศษที่เด็กในกลุ่มชนชั้นกลางนิยมไปเรียนคือเรียนพิเศษด้านนันทนาการควบคู่ไปกับด้านวิชาการหรือกวดวิชา เนื่องจากวัยของเด็กที่ศึกษาเป็นวัยที่อยู่ในระดับชั้นไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 6 หรืออายุไม่เกิน 12 ปี การตัดสินใจการไปเรียนพิเศษของเด็กจึงต้องมีตัวแปร คือบิดามารดาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เนื่องจากคุณสมบัติและวัยวุฒิของเด็กยังมีน้อย ปัจจัยต่างๆ ของบิดามารดาจึงมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมากโดยเฉพาะในเรื่องสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งการเรียนพิเศษเหล่านี้จำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ประกอบกับค่านิยมต่างๆ ของบิดามารดาที่มีต่อการไปเรียนพิเศษของบุตรด้วย

จากผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่าเด็กนักเรียนจะเลือกเรียนพิเศษมากกว่าหนึ่งอย่าง และโดยส่วนใหญ่จะเลือกเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทกีฬา ดนตรี หรือภาษาต่างประเทศมากกว่าการเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา) สำหรับการเรียนพิเศษด้านวิชาการ

(กวดวิชา)โดยส่วนมากจะเรียนที่โรงเรียนในช่วงเลิกเรียน ซึ่งเป็นการทบทวนบทเรียนหรือรอคอยบิดามารดามารับหรือดูแลการทำการบ้าน เช่น น้องแพ้งค์ที่เรียนพิเศษตอนเย็นที่โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย และน้องอุ๊กที่เรียนพิเศษตอนเย็นที่โรงเรียนวชิรวิทย์เน้นการทบทวนเนื้อหา ในขณะที่เด็กที่ไม่ได้เรียนพิเศษที่โรงเรียนจะไปเรียนพิเศษที่บ้านครูหรือจ้างครูส่วนตัวมาสอนที่บ้านเพื่อทบทวนเนื้อหาและดูการทำการบ้าน เช่นน้องหนูดีที่ไปเรียนพิเศษที่บ้านครูหรือน้องโบ๊ตและน้องบอมที่จ้างครูมาสอนพิเศษที่บ้าน เป็นต้น ซึ่งวิชาที่เลือกเรียนจะเป็นวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งจะเรียนควบคู่ไปกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเด็กที่ไปเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา)ภาษาอังกฤษที่สถานที่สอนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา) นั้น คือเด็กที่มีผลการเรียนที่ไม่ค่อยดีหรือการเรียนพิเศษจะทำให้ได้ผลการเรียนที่ดีขึ้น เช่น กรณีน้องหนูดี และน้องโบ๊ตที่เรียนพิเศษกับครูส่วนตัวเนื่องจากมีผลการเรียนที่ค่อนข้างต่ำ เป็นที่น่าสังเกตว่ามีเด็กส่วนน้อยที่ไปเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา) เนื่องจากบิดามารดามีความคิดว่าการเรียนในห้องเรียนน่าจะเพียงพอประกอบกับเด็กมีผลการเรียนที่ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องการให้เด็กนั้นเครียดกับการเรียนวิชาการมากเกินไปอยากให้เด็กนั้นสนุกเหมาะสมกับวัยของเด็ก

จากการศึกษาพบว่าการเรียนพิเศษด้านนั้นหนาแน่นการประบาทดนตรีและกีฬาจะได้รับความสนใจจากเด็กในวัยนี้ เด็กบางคนเคยเรียนพิเศษบางวิชามาแต่ในขณะนี้ได้หยุดเรียนไป เพราะว่าต้องไปเรียนอย่างอื่นและเวลาไม่พอที่จะไปเรียน อย่าง เช่น กรณีของน้องเนยที่หยุดเรียนเทควันโด และกอล์ฟ เพื่อไปเรียนว่ายน้ำ และเด็กบางคนในช่วงนี้จะหยุดเรียนด้านนี้ก่อนเพราะเบื่อเมื่อยเบื่อจึงจะกลับมาเรียนต่อ เช่น กรณีของน้องเฟมที่หยุดเรียนเทควันโด และเด็กหลายคนที่เคยเรียนพิเศษอย่างอื่นมาและได้หยุดเรียนเพราะไม่ชอบในการเรียนด้านนั้นซึ่งบิดามารดามักอนุญาตให้หยุดเรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากบิดามารดาต้องการให้บุตรได้มีความรู้พื้นฐานบางเท่านั้น ตัวอย่างของเด็กที่หยุดเรียนเนื่องจากว่าได้เรียนรู้พื้นฐานแล้วจึงหยุดเรียน เช่น กรณีน้องแพ้งค์ที่เคยเรียนว่ายน้ำพอว่ายน้ำเป็นแล้วจึงหยุดเรียน หลังจากนั้นก็จะไปฝึกฝนว่ายน้ำตามสระว่ายน้ำทั่วไป แต่โดยส่วนใหญ่เด็กที่เรียนแล้วรู้สึกชอบก็จะคงเรียนต่อไปเรื่อยๆ ในระดับชั้นที่สูงขึ้น และพบว่าเด็กที่เรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา) เด็กก็จะมีการเรียนพิเศษด้านนั้นหนาแน่นการประบาทดนตรีหรือกีฬาอย่างใดอย่างหนึ่งไปพร้อมๆ กันด้วย

เพศ และวัยของเด็กกับการเรียนพิเศษ

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าเด็กนักเรียนที่ถูกศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายคือมีจำนวน 21 คน ได้แก่ น้องโบ๊ต น้องบอม น้องดิว น้องวิน น้องโอ น้องออย น้องแถมป์ น้องชาร์ป น้องแทน น้องเนย น้องเนย น้องแฟรงค์ น้องอุ๊ก น้องชลุ่ย น้องปลาวาฬ น้องธัช น้องฟาลัน น้องแบงค์ น้องเอ็ด น้องไผ่ น้องโน้ และเพศหญิงจำนวน 9 คน ได้แก่ น้องหนูดี น้องส้ม น้องมิโกะ น้องเอมิ น้องเฟรนด์ น้องฟ้า น้องก๊อฟ น้องกวาง น้องเบลล์ ในการเรียนพิเศษด้านวิชาการ (กวดวิชา) และภาษาต่างประเทศพบว่าเด็กทุกเพศทุกวัยสามารถเรียนได้ ในส่วนการเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทดนตรีและกีฬาต่างๆ เพศชายจะนิยมเรียนมากกว่าเพศหญิง และมีกีฬาบางอย่างที่เหมาะสมกับเพศชายแต่เพศหญิงไปเรียนอย่าง เช่น การเรียนเทควันโดของน้องหนูดี น้องส้ม น้องมิโกะ น้องเอมิ น้องเฟรนด์ แต่มีการเรียนบางอย่างที่เหมาะสมกับเพศหญิงแต่เพศชายไปเรียนอย่างเช่นการเรียนบัลเล่ย์ของน้องโอ ซึ่งจากการศึกษาตรงนี้ทำให้พบว่าเพศของเด็กไม่ได้มีผลต่อการเลือกในการไปเรียนพิเศษในแต่ละด้านและก็ไม่เกี่ยวกับการเบี่ยงเบนทางเพศแต่อย่างใด แต่จะขึ้นอยู่กับความนิยม ความชอบ ความถนัด ความอยากลอง โอกาส และการมองเห็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้มากกว่า

สำหรับวัยหรืออายุของเด็กที่มีผลต่อการเรียนพิเศษด้านต่างๆ จากการศึกษาพบว่าในการพิเศษทั้ง 2 ด้าน เด็กจะมีช่วงอายุในการเรียนพิเศษดังนี้

1 . การเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา) จากการศึกษาพบว่า ในการเรียนพิเศษด้านกวดวิชาเด็กจะเริ่มเรียนได้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป เช่น เด็กที่เรียนพิเศษที่โรงเรียน คือน้องแฟรงค์ น้องอุ๊กและน้องเฟม เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงปัจจุบัน และน้องหนูดีกับน้องโอ น้องออยก็เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่เรียนกับครูส่วนตัว ส่วนน้องโบ๊ต น้องบอมเริ่มเรียนตอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้นมา

การเรียนพิเศษด้านภาษาต่างประเทศ เช่น วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นทักษะการใช้สามารถเรียนได้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลเป็นต้นไป โดยน้องดิวได้เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่3 ในขณะที่น้องหนูดีได้เรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 3 น้องโบ๊ตได้เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่4 น้องอุ๊กได้เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่1

2. การเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทดนตรี จากการศึกษาพบว่าสำหรับการไปเรียนเปียโน น้องดิวเริ่มไปเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่3 น้องโอเริ่มไปเรียนเปียโนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 น้องเอ็ดเริ่มไปเรียนอิลเคโทนตั้งแต่ ประถมศึกษาปีที่ 2 ส่วนน้องโบ๊ตเริ่มไปเรียนร้องเพลงตอนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งการเรียนพิเศษด้านดนตรีเด็กสามารถเรียนได้

ตั้งแต่อายุ 4 ปีขึ้นไป ขึ้นอยู่กับประเภทของดนตรี เพราะการเรียนดนตรีบางชนิดเด็กจะมีความสามารถในการฟังที่ดีในช่วงวัยหนึ่งของเด็ก แต่จากการศึกษาเด็กในครั้งนี้นี้เด็กจะเรียนดนตรีตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ การเรียนดนตรีบางชนิดต้องให้เด็กโตขึ้นจนอายุประมาณ 7 – 8 ขวบ จึงจะสามารถเรียนได้ เช่น การเรียนกลองหรือเปียโน เพราะต้องอาศัยพลังด้านร่างกายและความสามารถในการอ่านและจำตัวโน้ตหรือคีย์ต่างๆ ของดนตรีด้วย

ในขณะที่การเรียนพิเศษประเภทกีฬา เช่น การไปเรียนว่ายน้ำของน้องโอและน้องเนยเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 น้องเอ็ดเริ่มเรียนเทนนิสตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 และน้องหนูดีเริ่มเรียนเทนนิสตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับการไปเรียนเทควันโด น้องโบ๊ตและน้องอุ๊กเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 น้องเอ็ดและน้องหนูดีเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 น้องโอเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 น้องแฟรงค์เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับการเรียนพิเศษประเภทกีฬาว่ายน้ำและเพศของเด็กมีส่วนในการเลือกเรียนพิเศษในด้านนี้อยู่พอสมควร เพราะกีฬาบางชนิดและโดยส่วนมากเพศชายจะนิยมเรียนมากกว่าเพศหญิง เพราะเพศชายจะมีทักษะทางด้านร่างกายและความพร้อมในเรื่องร่างกายที่แข็งแรงมากกว่าเพศหญิง เช่น กอล์ฟ เทควันโด เป็นต้น ในส่วนกีฬาบางอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงสามารถเรียนได้เท่าๆ กัน เช่น เทนนิส ว่ายน้ำ เป็นต้น และกีฬาบางอย่างที่เพศหญิงจะเรียนมากกว่าเพศชาย เช่น การเรียนบัลเล่ย์ เป็นต้น วัยของเด็กจะมีส่วนในการเลือกเรียนในกีฬาแต่ละชนิดที่แตกต่างกันไป เพราะการเรียนด้านกีฬาเด็กจะต้องมีการเจริญเติบโตของร่างกายที่แข็งแรงเพียงพอต่อกีฬาชนิดนั้นก่อนพร้อมทั้งความเข้าใจในการรับรู้สำหรับการฝึกการปฏิบัติและในเรื่องของทฤษฎี ซึ่งการเรียนพิเศษประเภทกีฬาถ้าเด็กได้เรียนตั้งแต่แรกที่วัยของเด็กสามารถเรียนได้จะเป็นการสร้างเสริมให้ร่างกายให้แข็งแรงและการเจริญเติบโตของร่างกาย เช่น การเรียนว่ายน้ำ และเทควันโด ถ้าเด็กเล็กเกินไปจะเรียนไม่ได้ เพราะความแข็งแรงของร่างกายยังไม่พร้อม แต่ถ้าเด็กได้เรียนในวัยที่เหมาะสมแล้วจะช่วยเสริมในเรื่องของความสูง ความแข็งแรงของร่างกาย โรคภูมิแพ้ โรคหอบหืด ความอ้วนของเด็กได้ และใช้ในการป้องกันตัวจากภัยอันตราย จากการตกน้ำ ได้ช่วยเหลือผู้อื่น มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความมั่นใจในตนเอง และกล้าในการแสดงออก พร้อมทั้งเป็นการป้องกันปัญหายาเสพติดได้อีกด้วย ซึ่งโดยส่วนใหญ่กีฬาทุกประเภทจะให้ประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่งอยู่แล้ว

อย่างไรก็ดีจากการศึกษาพบว่าในการเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา) เด็กจะไปเรียนในช่วงที่เด็กจะต้องเตรียมไปสอบเรียนต่อ คือช่วงชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และเด็กที่มีผลการเรียนที่ไม่ค่อยดีเป็นส่วนใหญ่ เช่น กรณีของน้องหนูดีและน้องแฟรงค์ที่มาว่าต้องการ

ให้เรียนกวดวิชาเพื่อให้สามารถสอบเข้าเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ส่วนใหญ่บิดามารดาต้องการให้เด็กในวัยนี้ไปเรียนพิเศษประเภทดนตรี กีฬา หรือภาษาต่างประเทศมากกว่า เพื่อที่เด็กจะไม่ต้องใช้ความคิดและเครียดมาก บิดามารดาชนชั้นกลางต้องการให้เด็กในวัยนี้ได้เรียนรู้ในสิ่งที่สนุกมีความสุขและมีความหลากหลาย เพื่อที่เด็กจะได้กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่ รู้จักเข้าสังคม และเพื่อเป็นการหาจุดต่างๆ ที่เด็กชอบหรือถนัด เพื่อจะได้เป็นความสามารถพิเศษของเด็กตามที่นักวิชาการกล่าวอ้างในหนังสือการเลี้ยงลูกยุคใหม่ต่างๆ และจะได้ส่งเสริมให้เด็กได้เก่งขึ้นในด้านใดหนึ่งต่อไป เช่น กรณีของน้องเนยที่ปัจจุบันเรียนเฉพาะด้านนันทนาการประเภทกีฬาว่ายน้ำ เคยเรียนเทควันโด และกอล์ฟ ดังนั้นการเรียนนันทนาการด้านดนตรีและกีฬาจึงเป็นที่นิยมของชนชั้นกลางทั่วไปที่มักส่งเสริมให้บุตรได้เรียนถ้ามีเวลาและโอกาสได้เรียน เพราะถ้าเด็กโตไปอาจจะไม่มีโอกาสหรือเวลาที่จะได้เรียน เพราะเด็กต้องไปเน้นเรื่องการเรียนซึ่งอาจจะต้องมีการเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา)ในระยะต่อไป เช่น กรณีของน้องเอ็ดที่คุณแม่ต้องการให้ลูกเรียนในช่วงนี้ถ้าเด็กโตขึ้นอาจจะไม่ได้เรียนเพราะอาจจะต้องไปเน้นด้านวิชาการ เพื่อเตรียมตัวสอบเข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นและหลักสูตรการเรียนที่ยากมากขึ้น เพราะระบบการศึกษาของสังคมไทยยอมรับหรือเกื้อหนุนผู้ที่สามารถเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงซึ่งใช้ระบบคะแนนและความเก่งเป็นเกณฑ์ ดังเช่น กรณีของน้องโบ๊ตและน้องบอมที่มารดายังคงต้องให้บุตรเรียนพิเศษด้านวิชาการ เพราะระบบการศึกษาของไทยยังเป็นระบบแข่งขันที่ใช้คะแนนเป็นตัววัด

ช่วงวันเวลาของการเรียนพิเศษ

จากการศึกษาพบว่าเด็กนักเรียนส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการเรียนพิเศษต่างๆ ดังนี้

1. การเรียนพิเศษในช่วงวันจันทร์ถึงศุกร์หลังจากเลิกเรียน ส่วนใหญ่เป็นการเรียนพิเศษด้านวิชาการซึ่งอาจจะเรียนที่โรงเรียนหรือกับครูส่วนตัวหรือไปเรียนที่บ้านครูช่วงเวลาเย็นหลังเลิกเรียน เช่น กรณีน้องหนูดีที่ไปเรียนพิเศษที่บ้านคุณครู การเรียนพิเศษที่โรงเรียนส่วนใหญ่เป็นช่วงที่เด็กต้องรอบิดามารดาเลิกจากการทำงานหรือมุ่งเน้นการใช้เวลาในช่วงเย็นให้มีประโยชน์ ซึ่งดีกว่าเด็กไปวิ่งเล่นเมื่อกลับบ้านเด็กจะทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว เป็นการแบ่งเบาภาระของบิดามารดา นอกจากนี้เมื่อเด็กกลับมาถึงบ้านซึ่งเด็กจะเหนื่อยจากการเรียนหรือเล่นมาทั้งวันและอาจเพลียได้ เมื่อมาถึงบ้านจึงไม่สามารถทำการบ้านได้เต็มที่ เช่น กรณีของน้องแพ้งค์และน้องอุ๊กที่เรียนพิเศษตอนเย็นที่โรงเรียนเมื่อกลับถึงบ้านจะได้เป็นการแบ่งเบาภาระบิดามารดาในการสอนการบ้าน หรือถ้าบิดามารดาสอนการบ้านจะไม่สามารถ

สอนกันได้เพราะเด็กจะไม่ค่อยฟัง สำหรับเด็กที่ไม่ได้เรียนพิเศษด้านวิชาการในตอนเย็นไปเรียนพิเศษด้านนันทนาการดนตรีและกีฬา เช่น วัยน้ำ หรือเทควันโด ดังเช่นกรณีของน้องเนย ที่ไปเรียนว่ายน้ำในช่วงเย็นของวันจันทร์ถึงวันศุกร์

2. การเรียนพิเศษในวันเสาร์และวันอาทิตย์ โดยส่วนใหญ่เด็กจะใช้วันเสาร์และวันอาทิตย์เป็นวันที่เรียนพิเศษ โดยเฉพาะการเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทกีฬาและดนตรี เนื่องจากบิดามารดาเห็นว่าลูกต้องเหนื่อยจากการเรียนปกติ(วันจันทร์ถึงวันศุกร์) จึงต้องการให้วันเสาร์และวันอาทิตย์เป็นวันเรียนพิเศษแทน นอกจากนี้ส่วนใหญ่โรงเรียนหรือสถาบันสอนเรียนพิเศษด้านนันทนาการจะเปิดสอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ เช่น ดังกรณีของ น้องแชมป์ น้องชาร์ป น้องดิว น้องวิน น้องรัช น้องส้ม ที่เรียนพิเศษเฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์เป็นต้น

3. การเรียนพิเศษทั้งวันจันทร์ถึงวันศุกร์และวันเสาร์ - วันอาทิตย์ บิดามารดาที่ต้องการให้บุตรเรียนพิเศษหลากหลายวิชาและเรียนพิเศษกับสถาบันหรือครูบางคน ซึ่งไม่สามารถจัดตารางเวลาเรียนที่ลงตัวได้ เช่น น้องหนูดีที่เรียนพิเศษด้านวิชาการในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ในวันเสาร์และวันอาทิตย์จึงจะไปเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทกีฬา และน้องไอ น้องออยที่เรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา)และเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทดนตรีและกีฬาสลับกันทั้งวันจันทร์ถึงวันศุกร์และวันเสาร์ - วันอาทิตย์

นอกจากนี้ในการเลือกเรียนพิเศษในกิจกรรมใดและเวลาใดนั้น เวลาในการทำงานของบิดามารดาเป็นเงื่อนไขสำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะเด็กในวัยนี้การเดินทางไปเรียนพิเศษยังคงต้องอาศัยการไปรับส่งของบิดามารดาอยู่ ยกเว้นน้องแพ้งค์ที่สามารถไปเรียนพิเศษด้วยตัวเองได้ และเดินทางกลับบ้านด้วยรถรับส่งนักเรียนเนื่องจากบิดาต้องทำงานและมารดาไม่พร้อมที่จะรับส่งได้ ดังนั้นเด็กที่บิดามารดาต้องทำงานเป็นเวลา หรือประกอบอาชีพทำงานประจำเหล่านี้ ซึ่งเวลาเลิกงานของบิดามารดาจะช้ากว่าเวลาเลิกเรียนของลูก ดังเช่นกรณีของคุณแม่น้องหนูดีที่ติดภาระทำงานจึงให้น้องหนูไปเรียนพิเศษที่บ้านคุณครู เนื่องจากไม่สามารถไปรับลูกได้ในเวลาที่เลิกเรียนได้ ดังนั้นการเรียนพิเศษน่าจะเป็นสิ่งที่เกื้อกูลทั้งกับบิดามารดา ตัวเด็กเองและครู ถ้าเป็นบิดามารดาที่ประกอบอาชีพของตนเอง หรือมารดาเป็นแม่บ้านดูแลลูกก็จะสามารถมารับลูกได้ตามเวลาที่ลูกเลิกเรียน บิดามารดาจะพาลูกกลับบ้านเพื่อพักผ่อนหรืออาจจะไปเรียนพิเศษในด้านอื่นที่ข้างนอกโรงเรียนเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศแต่จะเรียนไม่ทุกวัน เช่น กรณีของน้องเอ็ด น้องโบ๊ตและน้องบอม ที่มารดาเป็นแม่บ้านดูแลลูกจึงมีเวลารับส่งลูกในการเรียนพิเศษได้ตลอดเวลา

เป้าหมายหรือเหตุผลของการเรียนพิเศษ

จากผลการศึกษาพบว่าในการส่งลูกไปเรียนพิเศษต่างๆ นั้น บิดามารดามีเหตุผลต่างๆ ในการไปเรียนพิเศษ ดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายในการส่งเสริมให้บุตรเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา)ที่โรงเรียนของชนชั้นกลางนั้น ต้องการให้บุตรได้ทบทวนบทเรียนที่เรียนในช่วงกลางวัน ต้องการให้ครูช่วยดูแลบุตรทำการบ้านไปด้วยเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของบิดามารดาซึ่งต้องทำงานหาเงินและต้องการให้บุตรมีพื้นฐานวิชาการดีพอที่จะได้ศึกษาต่อสูงขึ้น ดังเช่น กรณีของน้องแฟรงค์ที่ได้ทำการบ้านมาจากที่โรงเรียนเรียบร้อยแล้ว ในขณะที่บิดามารดาชนชั้นกลางสนับสนุนให้บุตรเรียนกับครูส่วนตัวนั้นเกิดขึ้นเมื่อบิดามารดาพบว่าบุตรมีผลการเรียนที่ไม่ดี บิดามารดาจะส่งไปเรียนพิเศษด้านวิชาการกับครูส่วนตัวหรือให้ครูมาสอนที่บ้านแม้ว่าจะต้องจ่ายเงินค่าเรียนแพงก็ตาม ดังเช่นกรณีของน้องโบ๊ตและน้องบอมที่จ้างครูพิเศษมาสอนที่บ้าน อย่างไรก็ตาม บิดามารดาบางคนสนับสนุนให้บุตรไปเรียนพิเศษ เพราะครูที่โรงเรียนแนะนำว่าเด็กควรเรียนเสริมเพิ่มเติมจากในชั้นเรียน อย่างเช่น กรณีของหนูดีที่คุณครูแนะนำว่าน้องหนูดีน่าจะต้องเรียนพิเศษเพิ่มเติม เนื่องจากจะทำให้มีผลการเรียนสูงขึ้นและเหตุผลอีกอย่างหนึ่งคือการเรียนในห้องเรียนนั้นมีเด็กในห้องเรียนมีจำนวนมากเกินไป บิดามารดาไม่มั่นใจว่าครูที่สอนจะสามารถสอนได้ทั่วถึงหรือไม่ หรือเด็กจะสามารถรับได้ดีหรือไม่ เช่นดังกรณีของน้องดิว น้องวิน น้องโบ๊ตและน้องบอมที่เรียนที่โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม เนื่องจากเด็กที่โรงเรียนมีจำนวนมาก บิดามารดาเกรงว่าครูอาจจะดูแลไม่ทั่วถึง และเวลาในการเรียนในห้องเรียนมีน้อยเพราะคุณครูมีการประชุมและสัมมนาบ่อยๆ เป็นต้น

2. เป้าหมายการไปเรียนพิเศษด้านวิชาการภาษาต่างประเทศ ซึ่งโดยส่วนใหญ่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ บิดามารดาที่สนับสนุนให้บุตรไปเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีเหตุผลคือเด็กมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ค่อยดีจึงให้ไปเรียนเสริม อย่างเช่นกรณีของน้องโบ๊ต น้องบอม และน้องหนูดี โดยจะเรียนควบคู่ไปกับการเรียนพิเศษด้านวิชาการในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปอื่นๆ ด้วย เช่นวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น บิดามารดาชนชั้นกลางส่วนใหญ่คิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและต้องการให้ลูกเก่งภาษาอังกฤษ เนื่องจากปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการติดต่อสื่อสารในกลุ่มชนชั้นกลางด้วยกัน และเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น อย่างเช่นกรณีของน้องดิวหรือน้องอุ๊กหลังจากที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้วได้

คะแนนเกือบเต็มในวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้เกิดการเลียนแบบของบิดามารดาคนอื่นๆ ที่ต้องการให้บุตรมีผลการเรียนดี

3. เป้าหมายการสนับสนุนให้บุตรไปเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทดนตรีนั้น บิดามารดาชนชั้นกลางต้องการพัฒนาทักษะทางด้านอารมณ์โดยผ่านดนตรีให้กับบุตร เนื่องจากมีความเชื่อว่าการเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทดนตรีจะช่วยให้บุตรใจเย็นขึ้นและมีอารมณ์สุนทรีย์ อย่างเช่น กรณีของน้องเอ็ดที่เรียนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ส่วนกรณีของน้องโอที่ไปเรียนเปียโนเพราะได้ดูละครเรื่องบ้านทรายทอง จึงอยากเล่นเปียโนเก่งเหมือนตัวละครในทีวี ส่วนการเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทดนตรีของเด็กคนอื่นๆ เป็นความคาดหวังของบิดามารดาที่ต้องการค้นหาความถนัดและความชอบของลูก อย่างเช่นกรณีของน้องโบ๊ตที่ชอบร้องเพลง และน้องดิวิ ที่มารดาต้องการค้นหาความสามารถที่ลูกตัวเองนั้นชอบคืออะไร การส่งเสริมให้บุตรเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทดนตรีในกลุ่มชนชั้นกลางยังเกิดจากความต้องการให้เห็นว่าเป็นคนทันสมัย เพราะดนตรีที่เรียนเป็นตัวจำแนกชั้นวรรณะได้อีกด้วย

4. เป้าหมายการไปเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทกีฬา นั้น บิดามารดาส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีโอกาสพบปะกับเพื่อนๆ ชนชั้นกลางด้วยกัน ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อบุตรจะได้ห่างไกลยาเสพติด และมีความเห็นว่าการไปเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทกีฬาดีกว่าการที่บุตรไปเล่นเกมส์ คอมพิวเตอร์ ในการไปเรียนว่ายน้ำโดยส่วนใหญ่นั้น บิดามารดาชนชั้นกลางต้องการให้บุตรว่ายน้ำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะช่วยเหลือตัวเองได้ การไปเรียนเทควันโดก็เพื่อให้บุตรแข็งแรงและสามารถใช้ในการป้องกันตัวได้ และในขณะเดียวกันการส่งเสริมให้บุตรเล่นกีฬา ก็สามารถทำให้บุตรเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงได้เช่นนักกีฬาอล์ฟ เทนนิส เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นอีกช่องทางหนึ่งก็จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้ เช่นดังกรณีของน้องเนย์ที่ใช้ความสามารถด้านกีฬาเทควันโดไปประกวดจนได้รางวัลในระดับประเทศในรายการของโพรมิสต์ คิตตี้

สิ่งที่ได้รับจากการไปเรียนพิเศษ

จากการศึกษาพบว่าในการเรียนพิเศษด้านต่างๆ ของเด็ก ได้ส่งผลและประโยชน์ให้กับเด็กและบิดามารดาทั้งในทางตรงและในทางอ้อม และการเรียนพิเศษในแต่ละด้านจะให้ประโยชน์และคุณค่าที่ได้รับแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นทางด้านความคิด ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ และจิตใจ ดังต่อไปนี้

1. การเรียนพิเศษด้านวิชาการทั่วไปและภาษาอังกฤษ สิ่งที่ได้รับคือทำให้บุตรมีผลการเรียนในวิชาที่เรียนดีขึ้น เช่น กรณีของน้องหนูดีที่มีคะแนนดีขึ้น หรือกรณีของน้องอุ๊กที่เรียนภาษาอังกฤษและได้คะแนนเกือบเต็มวิชาภาษาอังกฤษทำให้น้องอุ๊กมีทัศนคติที่ดีกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังเป็นการแบ่งเบาภาระบิดามารดาในการสอนการบ้าน ดังเช่นกรณีของน้องแฟรงค์ที่เรียนพิเศษตอนเย็นที่โรงเรียนเมื่อมาถึงบ้านการบ้านก็ทำเสร็จเรียบร้อยและมารดาไม่ต้องมาสอนการบ้านโดยที่ไม่ต้องอารมณ์ไม่ดีกับลูกในเวลาสอนการบ้านเพราะลูกไม่เข้าใจ การเรียนพิเศษวิชาต่างๆ เหล่านี้มีผลโดยตรงต่อการนำไปใช้ในการสอบแข่งขันหรือเพื่อใช้เป็นพื้นฐานการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เช่น การเตรียมความพร้อมเพื่อสอบเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย หรือการศึกษาต่อในต่างประเทศ หรือนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ดังเช่นกรณีของน้องอุ๊กที่สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษขณะดูภาพยนตร์ หรือสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ ความสามารถด้านวิชาการดังกล่าวนับเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการส่งเสริมให้บุตรได้เรียนพิเศษของบิดามารดาชนชั้นกลาง

2. การเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทดนตรีและกีฬา สิ่งที่ได้รับคือทำให้มีความสามารถในด้านดนตรีและกีฬาที่เรียนหรือเป็นความสามารถที่พิเศษ มีทักษะการออกกำลังกายมีอารมณ์ที่ดีขึ้น มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงซึ่งล้วนเกิดจากการเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทกีฬา มีภาวะและอาการของโรคหอบหืดดีขึ้น เช่น โรคหอบหืด ไชน์ส เป็นต้น ดังเช่นกรณีของน้องเนยที่เป็นโรคหอบหืดมาตั้งแต่อยู่ชั้นอนุบาล หลังจากเล่นกีฬาแล้วน้องเนยมีร่างกายที่เจริญเติบโตหรือสมส่วน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากเอกสารประชาสัมพันธ์ทั่วไปว่าการเรียนว่ายน้ำจะช่วยเรื่องความสูงไม่เป็นหวัดเป็นไข้ และการเล่นกีฬาบางประเภทจะช่วยเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ เช่น เทควันโด เทนนิส ว่ายน้ำ การเล่นกีฬายังเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพิ่มความเชื่อมั่นในตัวเองและกล้าที่จะแสดงออกมากขึ้น ได้สังคมและได้เพื่อน เป็นช่องทางในการศึกษาและประกอบอาชีพ เช่น นักกีฬาอาชีพ ครูสอนเทนนิส โพรกอล์ฟ การเข้าเรียนในโควตาพิเศษสำหรับเด็กที่เก่งในด้านกีฬา เช่น โครงการช้างเผือกของมหาวิทยาลัยต่างๆ เป็นต้น ใช้ในการช่วยเหลือตัวเองและผู้อื่นได้ เช่น การเรียนเทควันโดสามารถใช้ในการป้องกันตัวเองจากภัยอันตราย และช่วยเหลือผู้อื่นได้ การเรียนว่ายน้ำใช้ป้องกันการตกน้ำ

จากการศึกษายังพบอีกว่าแม้ว่าการเรียนพิเศษอาจจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กและบิดามารดาก็ตาม แต่ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของความเหมาะสมทั้งในเรื่องเพศของเด็ก วัยของเด็ก ค่านิยมของชนชั้นกลางที่บิดามารดามีปฏิสัมพันธ์ด้วย นอกจากนี้ยังรวมทั้งในเรื่องของเวลา

ทำงานของบิดามารดาอีกด้วย บิดามารดาชนชั้นกลางในปัจจุบันให้ความสำคัญแก่บุตรแต่ละเพศแต่ละวัย โดยมีความเชื่อว่าเด็กแต่ละคนจะมีความพร้อมและความสนใจที่แตกต่างกัน และที่สำคัญที่สุดคือความถนัดและความชอบของบุตร โดยบิดามารดาชนชั้นกลางอนุญาตให้บุตรมีส่วนร่วมในการเลือกเรียนพิเศษประเภทต่างๆ ด้วย บิดามารดาชนชั้นกลางที่ได้มีโอกาสเข้ารับการฝึกอบรมเรื่องการเลี้ยงดูบุตรหรืออ่านหนังสือเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรยุคใหม่จะให้ความสนใจเกี่ยวกับเวลาในการพักผ่อนของบุตรกล่าวคือในส่วนของเวลานั้น บิดามารดาจะตระหนักในเรื่องการได้รับการพักผ่อนอย่างเพียงพอ โดยไม่บังคับให้บุตรทำในสิ่งที่บิดามารดาต้องการมากเกินไป เพราะเกรงว่าอาจจะส่งผลเสียให้กับบุตรได้ เพราะสิ่งเหล่านั้นอาจจะเป็นการเร่งการเจริญเติบโตทางด้านสมองซีกซ้ายด้านความจำและการรับรู้ในด้านต่างๆ ที่มีมากเกินไป

2. ค่านิยมของบิดามารดาที่เป็นชนชั้นกลางเกี่ยวกับการเรียนพิเศษของบุตร

บริบททั่วไปของชนชั้นกลาง

จากการศึกษาพบว่าบิดามารดาที่เป็นชนชั้นกลางทั้ง 9 คน มีอายุระหว่าง 35 - 50 ปี มีภูมิลำเนาเดิมมาจากจังหวัดต่างๆ เพื่อมาทำงานหรือมาอาศัยด้วยเหตุผลทางด้านภูมิอากาศหรือย้ายมาอยู่ร่วมกับครอบครัว เช่น ครอบครัวของน้องแพ้งค์ย้ายมาจากจังหวัดนครปฐม เนื่องจากบิดาทำงานเป็นข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับการโยกย้ายให้มาทำงานในเขตภาคเหนือ มารดาของน้องเอ็ดมาจากจังหวัดสิงห์บุรีเนื่องจากมีญาติและจบการศึกษาที่จังหวัดเชียงใหม่ คุณแม่ น้องดิ๋วมาจากจังหวัดพิจิตร เนื่องจากได้จบการศึกษาพร้อมทั้งได้แต่งงานกับบิดา น้องดิ๋วที่เป็นคนจังหวัดเชียงใหม่และหลังจากนั้นก็ได้ทำงานที่จังหวัดเชียงใหม่ บิดาน้องหนูติมาจากจังหวัดเพชรบูรณ์เนื่องจากได้จบการศึกษาพร้อมทั้งแต่งงานกับมารดาน้องหนูติที่เป็นคนจังหวัดเชียงใหม่และได้ย้ายที่ทำงานจากกรุงเทพฯ มาทำงานที่จังหวัดเชียงใหม่ ครอบครัวน้องอุ๊กมาจากจังหวัดเชียงรายเนื่องจากได้ย้ายตามครอบครัวและได้มาทำงานที่จังหวัดเชียงใหม่ ครอบครัวน้องเฟม ครอบครัวน้องบีต บิดาน้องเนย และมารดาของน้องโอมมาจากกรุงเทพฯ เนื่องจากได้มาทำงานที่จังหวัดเชียงใหม่และชอบสภาพภูมิอากาศของจังหวัดเชียงใหม่ ครอบครัวที่ย้ายมาจากกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ย้ายมานานกว่า 10 ปี และปัจจุบันได้มาซื้อบ้านเป็นของตนเองอาศัยอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ในโครงการหมู่บ้านต่างๆ เช่น มารดาของน้องเอ็ดอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านสีวลี ครอบครัวน้องหนูติอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านดลยา ครอบครัวน้องโอมอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านวังบัวตอง เป็นต้น เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่มีมีสถาบันการศึกษาเป็น

จำนวนมาก เป็นเมืองที่มีความสงบและมีวัฒนธรรม มีสาธารณูปโภคที่ดี มีสภาพอากาศและการคมนาคมที่สะดวก บางครอบครัวมีบิดาที่ทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ หรือ ซึ่งครอบครัวลักษณะนี้อาศัยการคมนาคมทางอากาศและการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์เป็นสื่อในการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ลักษณะครอบครัวชนชั้นกลางที่ศึกษาทั้งหมดมีลักษณะเป็นแบบครอบครัวเดี่ยว โดยมีบิดาหรือมารดาทำงานต่างจังหวัดจึงไม่มีโอกาสอาศัยอยู่ด้วยกัน บางครอบครัวอาจจะให้ภรรยาเป็นผู้ที่คอยดูแลบุตร อย่างไรก็ตามในครอบครัวชนชั้นกลางที่มาจากสังคมเมืองในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดในภาคเหนือ ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวยังคงมีความใกล้ชิดมากกว่าครอบครัวชนชั้นกลางที่ย้ายมาจากต่างจังหวัด

ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของชนชั้นกลาง

จากผลการศึกษาพบว่าบิดามารดาในกลุ่มชนชั้นกลางจะมีอาชีพและสถานภาพทางสังคมที่ดีมีรายได้สูง แม้ว่าบางครอบครัวอาจจะมีรายได้ไม่สูงมากนักแต่มีสถานภาพทางสังคมเป็นที่ยอมรับ ตัวอย่างเช่นครอบครัวของน้องแฟรงค์และน้องอุ๊กที่คุณพ่อรับราชการเป็นตำรวจและทหาร ผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวแม้ว่าจะมีสถานภาพทางสังคมไม่สูงมากนักแต่เป็นอาชีพที่มีรายได้ที่ดี เช่น ครอบครัวของน้องโบบิดาประกอบอาชีพด้านปั้มน้ำมันและมารดาทำงานเกี่ยวกับธุรกิจกอบบริด ครอบครัวน้องเอ็ดบิดาประกอบอาชีพด้านการรับเหมาเดินระบบไฟฟ้าภายในอาคารและมารดาเป็นแม่บ้าน และครอบครัวน้องโอบิดามารดาประกอบอาชีพค้าขายและส่งน้ำมันพร้อมทั้งมีปั้มน้ำมัน เป็นต้น ซึ่งมีรายได้ทั้งครอบครัวมากกว่า 100,000 บาทต่อเดือน ส่วนอาชีพที่มีรายได้รองลงมาแต่มีสถานภาพทางสังคมที่ดีคือบิดามารดาที่ประกอบอาชีพเป็นแพทย์ พยาบาล หนายความ ทำงานบริษัท มีรายได้มากกว่าเดือนละ 50,000 บาทขึ้นไป เช่น ครอบครัวของน้องดิวที่บิดาเป็นแพทย์และมารดาเป็นพยาบาลพร้อมทั้งมีคลินิกส่วนตัว ครอบครัวน้องเนยบิดามารดาประกอบอาชีพหนายความ ครอบครัวน้องเฟมบิดาเป็นทันตแพทย์และมารดาเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ครอบครัวน้องหนูดีบิดาทำงานบริษัทเอกชนและมารดาเป็นพยาบาล เป็นต้นและอาชีพที่มีรายได้ไม่สูงมากนักแต่เป็นอาชีพที่สังคมไทยให้การยอมรับนับถือ เพราะเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงและมีเกียรติคืออาชีพรับราชการประเภทตำรวจและทหารซึ่งมีรายได้มากกว่าเดือนละ 14,000 – 20,000 บาทขึ้นไป เช่น ครอบครัวน้องแฟรงค์บิดาเป็นตำรวจและมารดาเป็นแม่บ้าน ครอบครัวน้องอุ๊กบิดาเป็นทหารและมารดาทำงานบริษัท เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่าคนชนชั้นกลางที่มีรายได้สูง จะส่งลูกเรียนพิเศษหลายอย่าง เพราะการเรียนพิเศษแต่ละอย่างนั้นมีความคุ้มค่าใช้จ่ายซึ่งบางอย่างก็มีความคุ้มค่าเรียนแพง ซึ่งถ้าสิ่งไหนที่บิดามารดาพอจะส่งเสริมได้ บิดามารดาจะไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่ายมากนัก ส่วนบิดามารดาที่เป็นข้าราชการ เช่น ตำรวจ และภรรยาเป็นแม่บ้านนั้นจะดูความจำเป็นหรือความต้องการในการคงไว้ซึ่งสถานภาพชนชั้นกลางและวิชาที่ลูกชอบมากที่สุดว่าได้แก่อะไร ไม่สามารถเรียนตามความต้องการได้ทุกอย่าง เพราะทางบ้านมีบิดาที่ทำงานคนเดียว แต่ก็ยังถือว่าเด็กมีโอกาสที่ได้รับหรือได้เรียนอยู่ แต่ไม่ถึงกับเรียนได้ทุกอย่าง เพราะฉะนั้นรายได้ของบิดามารดาจึงเป็นปัจจัยเงื่อนไขสำคัญในการส่งเสริมการเรียนพิเศษของบุตรด้วยสำหรับอาชีพของบิดามารดาพบว่าอาชีพที่ไม่ได้ทำงานประจำ ก็คือทำธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย จะมีเวลาในการไปรับส่งลูกเรียนพิเศษได้ เพราะฉะนั้นการเลือกเรียนพิเศษจึงเลือกเรียนได้หลายกิจกรรมมากกว่า ส่วนบิดามารดาที่ต้องทำงานประจำมีเวลาเลิกงานที่แน่นอนโอกาสในการเลือกเรียนพิเศษของลูกมีไม่มากนัก

ความสัมพันธ์ของครอบครัวในชนชั้นกลาง ส่วนใหญ่จะมีลักษณะครอบครัวเดี่ยวแต่มีความสัมพันธ์กับครอบครัวที่ดีและอบอุ่น ถึงแม้ว่าจะมีบางครอบครัวที่บิดามารดาแยกอยู่กันคนละจังหวัดเพราะการทำงาน แต่ทุกคนในครอบครัวก็จะเข้าใจบทบาทของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นบทบาทของความเป็นบิดา บทบาทของความเป็นมารดา ครอบครัวลักษณะนี้ก็จะมีการติดต่อสื่อสารกันเป็นประจำ วันหยุดหรือปิดเทอมทุกคนจะได้มีโอกาสอยู่กันพร้อมหน้าทั้งครอบครัว ซึ่งปัจจุบันการเดินทางและการติดต่อสื่อสารก็ไม่นับอุปสรรคให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวเกิดปัญหา ครอบครัวที่บิดามารดาอยู่กันละที่ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่มีฐานะดี เช่น เป็นเจ้าของธุรกิจ จึงสามารถมาเยี่ยมเยียนครอบครัวได้บ่อยครั้ง ความสัมพันธ์ในครอบครัวจึงค่อนข้างอบอุ่น

ด้านสังคม

พบว่าบิดามารดาที่สนับสนุนให้บุตรไปเรียนพิเศษ มีความพึงพอใจที่เห็นว่าบุตรได้เรียนพิเศษร่วมกับเพื่อนๆ ชนชั้นกลางในวัยเดียวกัน บางครั้งเด็กมาจากต่างโรงเรียนกัน แต่มีความชอบและสนใจในกิจกรรมอันเดียวกัน ทำให้สามารถเรียนรู้วิธีการที่จะเข้าใจ พุดคุย แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันได้ดีสังคมเพื่อนใหม่ รู้จักการวางตัวกับเพื่อน เช่น กรณีของน้องแพ้งที่มารดาบอกว่าน้องแพ้งได้เพื่อนรุ่นพี่จากการไปเรียนพิเศษ และเรียนรู้ที่จะทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มและองค์กรที่เข้าเป็นสมาชิกอยู่ ซึ่งทำให้เรียนรู้บทบาทและหน้าที่มากขึ้น

เช่น กรณีของน้องอุ๊กที่มารดาบอกว่าน้องอุ๊กมีเหตุผลมากขึ้น ในส่วนของบิดามารดาได้มีการรู้จักพบปะกับบิดามารดาด้วยกันซึ่งมีหลากหลายอาชีพ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านต่างๆ ขยายเครือข่ายกลุ่มอาชีพอื่นๆ เช่นกรณีของมารดาของน้องโอ ที่เล่าว่าการไปคอยรับบุตรทำให้รู้จักกับมารดาของน้องเนย ซึ่งมีผลให้เกิดความคุ้นเคยติดต่อกันในโอกาสต่อมา และการที่บิดามารดาได้เข้ามาร่วมสังเกตการณ์ในกิจกรรม เช่น ขณะที่มารดาได้รับบุตรกลับบ้าน บิดามารดาได้มีโอกาสสัมผัสกลุ่มเพื่อนๆ ของลูก รูปแบบและวิธีการสอนของครู ทำให้เกิดความเชื่อมั่น และรู้สึกพึงพอใจ และไว้วางใจ ที่ได้ให้สังคมที่ดีกับบุตรของตน เช่น ในกรณีของคุณแม่น้องแฟรงค์ คุณแม่น้องอุ๊ก และน้องเนยที่เห็นบุตรได้รู้จักเพื่อนใหม่ที่ดีจากการไปเรียนเทควันโด จึงทำให้บิดามารดารู้สึกวางใจกับครูและเพื่อนในที่เรียนด้วยกัน และได้เพื่อนต่างเพศ ต่างวัย และต่างโรงเรียนซึ่งเป็นการทำให้เด็กมีโลกทัศน์ในด้านต่างๆ กว้างไกลมากยิ่งขึ้น เป็นต้น ถึงแม้จะมีบิดามารดาบางคนไม่เห็นด้วย กับการที่ต้องส่งบุตรไปเรียนพิเศษหลากหลายประเภทมากนัก แต่เนื่องจากเป็นความต้องการของบุตร ซึ่งเห็นตัวอย่างจากเพื่อนๆ ในโรงเรียน บิดามารดาจึงจำเป็นต้องให้บุตรไปเรียนพิเศษตามความต้องการของบุตร

ด้านอารมณ์

บิดามารดาส่วนใหญ่เห็นว่าเนื่องจากในสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปมากมีข่าวปัญหาทุกวันทั้งอาชญากรรม ปัญหาทางเพศ ปัญหายาเสพติด ปัญหาเด็กวัยรุ่นทำร้ายกันรวม ทั้งมีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นทั้งภายในครอบครัวและกับบุคคลอื่นๆ และปริมาณการเบียดเบียนทางเพศมีสูงมาก จึงมีความต้องการพัฒนาให้บุตรของตนมีภูมิคุ้มกันด้านอารมณ์ซึ่งหนังสือและข้อมูลข่าวสารต่างๆ เสนอทางออกให้บิดามารดาส่งเสริมให้บุตรไปเรียนพิเศษด้านนันทนาการ ผลของการส่งเสริมให้บุตรเรียนพิเศษทำให้บิดามารดาต่างพบว่าทำให้บุตรมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ดีขึ้น เช่น มีเหตุผลมากขึ้นดังกรณีของน้องอุ๊กที่มารดาบอกว่าน้องอุ๊กมีเหตุผลมากขึ้นไม่ตื้อตึงเหมือนก่อนรู้จักเคาท์ทีกาหลังจากที่ได้ไปเรียนพิเศษด้านนันทนาการประเภทกีฬา ได้รู้จักยอมรับความสำเร็จและความล้มเหลว ดังเช่นกรณีของน้องเพมที่บิดาต้องการให้บุตรมีประสบการณ์ด้านอื่นๆ จากการเรียนปกติในห้องเรียน เพื่อให้ น้องเพมสามารถยอมรับความสำเร็จและความล้มเหลวในชีวิตได้ ยอมรับกฎกติกาของกลุ่มโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมทางด้านกีฬา เช่น กรณีของน้องโอและน้องออยที่บิดามารดาต้องการให้บุตรได้ยอมรับความสำเร็จและความล้มเหลว โดยผ่านกีฬาที่มีการแข่งขัน มีกติกาซึ่งจะได้เรียนรู้ ถึงการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยซึ่งสามารถนำมาใช้ในชีวิตต่อไปได้ และสามารถปรับตัว

เข้ากับกลุ่มสังคมที่อยู่ได้ดี และพบว่ากิจกรรมบางอย่างสามารถช่วยให้เด็กมีจิตใจอ่อนโยน และใจเย็นขึ้น คือกิจกรรมทางด้านดนตรี ดังเช่นกรณีของน้องเอ็ดที่มารดาให้บุตรไปเรียน อีเลคโตน ซึ่งน้องเอ็ดเป็นคนที่อารมณ์ร้อนเมื่อตอนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 - ประถมศึกษาปีที่ 2 หลังจากการไปเรียนดนตรีได้ประมาณ 1 ปี มารดาของน้องเอ็ดเห็นน้องเอ็ดมีอารมณ์เย็น และมีเหตุผลมากขึ้น การเรียนพิเศษด้านนี้นันทนาการจึงส่งเสริมหรือเสริมสร้างคุณลักษณะ ด้านอารมณ์ การปรับตัวให้เข้าสังคม รู้จักยอมรับการแพ้ชนะการอภัยดังกล่าว บิดามารดาชน ชั้นกลางจึงมีปริมาณส่งเสริมให้บุตรได้เรียนเพิ่มขึ้นๆ ควบคู่ไปกับการเรียนพิเศษด้านวิชาการ

ด้านความคิดและสติปัญญา

แม้ว่าบิดามารดาชนชั้นกลางที่มีบุตรเรียนระดับประถมศึกษาจะเห็นว่าไม่มีความ ประสงค์ให้บุตรเคร่งเครียดกับการเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา)ก็ตาม แต่เนื่องจากบุตร ต้องสอบแข่งขันทั้งในห้องเรียนซึ่งเน้นด้านวิชาการอ่านออกเขียนได้คิดเลขเป็นและห้องจำ หากบุตรไม่สามารถทำคะแนนได้ดีก็จะรู้สึกผิดหวังจึงมีความจำใจต้องให้บุตรเรียนพิเศษ วิชาการ(กวดวิชา)ด้วย ในขณะเดียวกันซึ่งผลของการเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา) ทำให้น้องอุ๊กมีคะแนนสอบภาษาอังกฤษ 99 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนนซึ่งเป็นที่ยอมรับจากครู และเพื่อนร่วมชั้นสร้างความปิตินิยมชมเชยแก่ผู้เป็นบิดามารดา การเรียนจินตคณิตของ น้องวินซึ่งเป็นน้องชายของน้องดิว เป็นเวลา 3 เดือน ทำให้น้องวินสามารถคิดวิเคราะห์เลขได้ดี ขึ้น ซึ่งคุณแม่น้องวินบอกว่าจะส่งเสริมให้น้องวินได้เรียนจินตคณิตต่อไป กรณีของน้องหนูดี มารดาบอกว่าเมื่อก่อนนี้น้องหนูดีไม่ชอบวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และมีผลการเรียน สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในส่วนของวิทยาศาสตร์ต่ำ หลังจากที่ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เป็นครูที่สอนที่โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย ซึ่งเป็นเพื่อนกับมารดาของน้องหนูดีและเพื่อนที่ ทำงานที่เดียวกัน มารดาของน้องหนูดีได้พาน้องหนูดีไปสมัครเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวด วิชา)ที่กับครูที่โรงเรียน ทำให้น้องหนูดีสนใจเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์มากขึ้น มารดาของน้องหนูดีมีความเชื่อว่า หากบุตรของตนเองชอบวิชาวิทยาศาสตร์จะสามารถสอบ เข้าเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีชื่อเสียงได้ และมารดาของน้องหนูดีมีความคาดหวัง ให้น้องหนูดีสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสาขาวิชาที่ดีในระดับมหาวิทยาลัยได้ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ หรือแพทย์ได้ จึงได้วางแผนพัฒนาศักยภาพด้านวิชาการให้กับบุตรตั้งแต่ ขณะยังเยาว์วัย

กรณีมารดาของน้องไบต์และน้องแฟรงค์เมื่อทราบว่าบุตรของตนมีคะแนนภาษาอังกฤษลดลงจากเกรด 4 ในภาคเรียนที่ 1 ของการเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเกรด 2 ในภาคเรียนที่ 2 ของการเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 มารดามีความวิตกกังวลมากจึงได้ให้บุตรเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา)ภาษาอังกฤษโดยไปเรียนกับครูส่วนตัว หลังจากที่ได้เข้าเรียนเป็นเวลา 6 เดือน ผลการเรียนภาษาอังกฤษของน้องไบต์เพิ่มขึ้นเป็นเกรด 3 และน้องแฟรงค์มีผลการเรียนภาษาอังกฤษได้เกรด 4 บิดามารดาจึงมีความเชื่อมั่นว่าการเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา)ได้เสริมสร้างศักยภาพวิชาการให้กับบุตรมากขึ้น ดังนั้นครอบครัวชนชั้นกลางจึงมุ่งส่งเสริมให้บุตรเรียนพิเศษด้านวิชาการวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่เยาว์วัยเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

อย่างไรก็ดีกรณีของมารดาของน้องเอ็ดที่ไม่ส่งเสริมให้บุตรเรียนพิเศษวิชาการ(กวดวิชา) เนื่องจากน้องเอ็ดยังมีอายุน้อยเรียนอยู่เพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น จึงส่งเสริมให้น้องเอ็ดเรียนพิเศษด้านนันทนาการอิเล็กทรอนิกส์ เพราะมีความเชื่อว่าอิเล็กทรอนิกส์จะช่วยเสริมสร้างบุคลิก สติปัญญา เนื่องจากต้องมีสมาธิมากขณะเล่นอิเล็กทรอนิกส์และจากการที่น้องเอ็ดมีสมาธิสูงทำให้น้องเอ็ดมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

ด้านร่างกาย

บิดามารดาชนชั้นกลางมีความใส่ใจเห็นบุตรของตนเองมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพดี มีความเจริญเติบโตสมส่วนสมวัยและทราบว่าการเรียนพิเศษด้านนันทนาการ ช่วยให้ร่างกายมีพัฒนาการที่ดีและแข็งแรงขึ้น เช่น กิจกรรมทางด้านกีฬา ดังเช่นกรณีของ น้องเนยที่เคยเป็นโรคหอบหืดเมื่ออายุ 6 ปี หลังจากเข้ามาร่วมกิจกรรมได้ 1 ปี พบว่าร่างกายแข็งแรงขึ้น อาการของโรคหอบหืดลดลง นอกจากนี้น้องเนยมีตัวที่ค่อนข้างเล็ก หลังจากการไปเรียนว่ายน้ำได้ 1 ปี มารดาของน้องเนยรู้สึกทำให้น้องเนยสูงขึ้น ทั้งน้องเนยและบิดามารดารู้สึกพึงพอใจ หรือ ในกรณีของน้องไบต์ ที่มีน้ำหนักตัวเกินมาตรฐานคือจาก 55 ก.ก. เมื่ออายุได้ 10 ปี แต่หลังจากมาเล่นกีฬาเทควันโดซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องออกแรงมากมา 1 ปี ทำให้น้ำหนักตัวลดลงเหลือ 50 ก.ก. ทั้งๆ ที่ยังรับประทานอาหารเท่าเดิม ทำให้มารดาพึงพอใจมากในขณะที่น้องไบต์มีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น และในขณะเดียวกันเวลาที่น้องไบต์ไปเดินรำ ก็มีคล่องตัว ซึ่งน้องไบต์บอกว่าได้มาจากการเรียนเทควันโด

กระแสดความทันสมัย

เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ บิดามารดาที่เป็นคนชนชั้นกลางในสังคมสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้มากจาก อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ การเข้าอบรมการเลี้ยงบุตร และจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ทำให้เกิดการตระหนักว่าจะต้องเพิ่มพูนทักษะพิเศษบางอย่างให้กับบุตร เพื่อให้บุตรทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น จึงทำให้เกิดค่านิยมในการส่งเสริมให้บุตรไปเรียนพิเศษมากขึ้น ซึ่งในบางครั้งทั้งบิดามารดาและตัวเด็กเลือกเรียนกิจกรรมที่เป็นไปตามกระแสดความนิยมในช่วงนั้น เช่น การที่เห็นบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือมีความน่าเชื่อถือในสังคม ส่งบุตรไปเรียนบัลเล่ย์ เรียนเปียโน เป็นต้น เช่น กรณีน้องโอที่เรียนเปียโนจากการดูละครเรื่องบ้านทรายทองที่พระเอกในละครเล่นเปียโนได้ และมารดาของน้องโอก็อยากให้น้องโอเรียนพิเศษด้านต่างๆ เพราะเห็นว่าเด็กคนอื่นก็ได้เรียนกัน กรณีของน้องเนยที่บิดาชอบเล่นกอล์ฟและคิดว่าหากบุตรฝึกหัดเล่นตั้งแต่เยาว์วัยบุตรอาจมีทักษะมากจนยึดเป็นอาชีพได้ เช่นเดียวกับโปรกอล์ฟคนอื่นๆ จึงได้ส่งเสริมให้น้องเนยเรียนกอล์ฟและเมื่อยามว่างก็จะให้น้องเนยติดตามไปสนามกอล์ฟด้วย เนื่องจากมีบุตรของเพื่อนของพ่อเนยมาฝึกเล่นกอล์ฟด้วยเป็นการผลิตซ้ำด้านการคงไว้ซึ่งชนชั้นกลางอีกรูปแบบหนึ่ง กรณีของน้องโอ บิดามารดาส่งเสริมให้เรียนพิเศษด้านนั้นจนการด้านกีฬาเทควันโด มากกว่า 2 ปี ปัจจุบันน้องโอมีทักษะมีความสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลจากการแข่งขันเทควันโดในรายการต่างๆ ซึ่งมารดาของน้องโอมีความภาคภูมิใจที่ได้เห็นบุตรได้รับรางวัลมาก กรณีของน้องแฟรงค์ที่บิดามารดาส่งเสริมให้เรียนคอมพิวเตอร์มากขึ้น เนื่องจากมารดาของน้องแฟรงค์เห็นว่าคอมพิวเตอร์มีความสำคัญมาก บุตรของพี่ชายของมารดาซึ่งเรียนที่นครปฐม สามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ดี สามารถค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตได้ ทำให้มารดาของน้องแฟรงค์ต้องการให้บุตรของตนเองเก่งคอมพิวเตอร์ด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นเมื่อครอบครัวทั้ง 2 พบปะกันบุตรทั้ง 2 ครอบครัวจะได้สามารถสื่อสารได้ในระดับเดียวกัน กรณีของน้องวินที่มารดาส่งเสริมให้เรียนจินตคณิต เนื่องจากมีการประชาสัมพันธ์และกระแสดความนิยมให้บุตรมีทักษะด้านคณิตศาสตร์ประยุกต์ เพื่อเสริมสร้างสติปัญญาความฉลาดได้แม้ว่าน้องวิน จะมีอายุเพียง 7 ปี และเรียนอยู่ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 เท่านั้น

จากกระแสดความทันสมัยและค่านิยมของบิดามารดาต้องการรักษาสถานภาพชนชั้นกลางของบุตรดังกล่าว เด็กที่เป็นบุตรชนชั้นกลางเหล่านี้จึงถูกกำหนดหรือสร้างเงื่อนไขว่าบุตรน่าจะสนใจเรียนพิเศษเหมือนที่กล่าวมา แม้ว่าเด็กเหล่านั้นอาจไม่มีทักษะหรือไม่มีความพร้อมหรือไม่สนใจที่จะเรียนก็ตาม

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม

เนื่องจากในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะสังคมเมือง ชนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ในตัวเมืองจึงต้องมีการต่อสู้ ดิ้นรนหางานทำมากขึ้นและแข่งขันกันในการประกอบอาชีพ ต่อสู้กับสภาวะเศรษฐกิจและรายจ่ายที่มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ค่ายานพาหนะ ค่าเครื่องอุปโภคบริโภค ค่าเล่าเรียนของบุตร ซึ่งทำให้บิดามารดาส่วนใหญ่ต้องทำงานหนักขึ้น ทำให้มีเวลาอยู่ใกล้ชิดกับครอบครัวน้อยลง หรือบางคนก็เหนื่อยล้าจากการทำงานเมื่อกลับถึงบ้านจึงต้องการพักผ่อนมากกว่าที่จะเอาเวลามาสอนการบ้านให้ลูก เช่น กรณีมารดาของน้องหนูดี บิดามารดาบางคนทำงานรับราชการหรือทำงานบริษัทซึ่งเป็นงานประจำมีเวลาเลิกจากการทำงานไม่ตรงกับเวลาที่เลิกเรียนตามปกติของลูก จึงให้ลูกไปเรียนพิเศษเพื่อรอเวลา ที่บิดามารดาจะได้รับกลับบ้านพร้อมกัน เพราะเห็นว่าสะดวกและปลอดภัยมากกว่า เช่น ในกรณีคุณพ่อของน้องเฟม ที่ใช้เวลาหลังเลิกงานในการไปรับส่งลูกและเนื่องจากต้องดูแลครอบครัวเพียงคนเดียว ในบางกรณีพบว่า บิดามารดาที่เป็นชนชั้นกลางบางส่วนประกอบธุรกิจส่วนตัว สามารถจัดการเวลาในการทำงานของตนเองได้ จึงมีเวลาในการรับส่งลูก ไปตามสถานที่ต่าง ๆ ได้ ทำให้ลูกสามารถเรียนพิเศษในกิจกรรมที่ต้องการได้หลากหลายมากขึ้น เช่นกรณีของมารดาของน้องโบ๊ต บิดามารดาของน้องโอและบิดามารดาของน้องเนย ที่ครอบครัวประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวบิดามารดามีเวลารับส่งได้ตามเวลาเรียนของบุตร ทำให้สามารถได้เรียนพิเศษหลายประเภท

การแข่งขันกันในสังคม

เนื่องจากในปัจจุบัน การจัดการศึกษาของไทยมีรูปแบบที่ส่งเสริมให้มีการแข่งขันกันสูง เช่น ต้องสอบแข่งขัน ใช้ระดับคะแนนประกอบการสอบเข้าในสถาบันที่ดีมีชื่อเสียง ทำให้บิดามารดาต้องเตรียมตัวปูพื้นฐานการศึกษาไปสู่ความสำเร็จในอนาคตของบุตรได้ การมีทักษะความรู้เพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้บิดามารดาต้องชวนขวาย และสนับสนุนให้บุตรเรียนพิเศษเพิ่มเติมจากการเรียนปกติในโรงเรียน รวมทั้งระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนปัจจุบันครูผู้สอนเองและบุคคลทั่วไป ก็ให้การยอมรับ และให้คุณค่ากับเด็กที่เรียนเก่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่เก่งทางด้านวิชาการ จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนพิเศษ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของครูและเพื่อนร่วมชั้น นอกจากนี้เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาในปัจจุบันเน้นระบบท่องจำเป็นหลัก

และในแต่ละวันมีชั่วโมงเรียนค่อนข้างมาก บางครั้งเด็กไม่เข้าใจบทเรียนได้ทั้งหมด ทำให้รู้สึกเบื่อหน่ายและอีกทั้งในโรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียงจำนวนนักเรียนในห้องเรียนปกติมีจำนวนมาก ทำให้ครูผู้สอนดูแลเอาใจใส่ได้อย่างไม่ทั่วถึง เด็กจึงต้องขวนขวายที่จะเรียนพิเศษเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นเป็นการเตรียมตัวเพื่อแข่งขันทั้งภายในโรงเรียนและหรือต่างโรงเรียนต่อไป อย่างเช่นกรณีของน้องอุ๊ที่เรียนพิเศษด้านวิชาการตอนเย็นที่โรงเรียนวชิรวิทย์ และเรียนพิเศษภาษาต่างประเทศที่สถานการเรียนพิเศษ ทำให้มีผลการเรียนที่ดีได้อยู่ในห้องที่เรียนเก่งที่สุดในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 และมีผลการเรียนเกือบเต็มในวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ ในขณะที่น้องโป๊ตและน้องดิวที่มารดาให้เหตุผลของการส่งเสริมให้นบุตรเรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา) ว่าเด็กในห้องเรียนที่โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยแผนกประถมมีจำนวนมากเกินไป ทำให้บิดามารดาไม่มั่นใจว่าครูจะดูแลบุตรได้ทั่วถึงหรือไม่ และหรือบุตรอาจจะไม่มีสมาธิในการเรียนเนื่องจากเด็กที่มีจำนวนมาก จึงทำให้นบุตรไม่ตั้งใจเรียน มารดาจึงต้องให้นบุตรเรียนพิเศษเพิ่มเติม

กลุ่มหรือบุคคลที่ได้รับผลประโยชน์จากการเรียนพิเศษของเด็ก

ในส่วนบิดามารดา พบว่า บิดามารดามีความพึงพอใจและให้การสนับสนุนการเรียนพิเศษของบุตรเพราะมองถึงประโยชน์ที่จะได้รับและต้องการให้นบุตรประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพจิตดี สามารถเข้าสังคมได้ มีความก้าวหน้าในชีวิต ซึ่งมีการแข่งขันกันมากขึ้น เช่นในกรณีของมารดาของน้องเอ็ดที่ยอมแยกครอบครัวมาอาศัยอยู่กับบุตรตามลำพัง ทั้งนี้เพื่อหวังให้นบุตรได้มีโอกาสเรียนหนังสืออย่างเต็มที่ ในกรณีที่เด็กที่เรียนพิเศษด้านวิชาการ(กวดวิชา)มีผลการเรียนที่ดีและสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ดีและมีชื่อเสียงได้ จะทำให้มีอนาคตที่ดีบิดามารดาของน้องโป๊ตมีญาติที่ส่งเสริมบุตรเรียนพิเศษจนทำให้ปัจจุบันมีงานทำที่ดีมารดาของน้องโป๊ตจึงส่งเสริมให้น้องโป๊ตเรียนพิเศษ ในขณะที่เดียวกันผลของการที่นักเรียนประสบความสำเร็จครูผู้สอนก็มีความภาคภูมิใจมีชื่อเสียงทั้งส่วนตัวครู และเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน ครูเองก็มีรายได้จากการสอนพิเศษด้วยครูจึงส่งเสริมให้เด็กเรียนพิเศษ เพราะครูส่วนใหญก็เป็นชนชั้นกลางในสังคมที่ยังต้องมีภาระค่าใช้จ่ายในเรื่องต่างๆ อยู่ เช่น กรณีน้องหนูดีที่เรียนพิเศษ(กวดวิชา)ที่บ้านคุณครูที่สอนในโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย และน้องหนูดีอยากสามารถสอบเข้าเรียนต่อในโรงเรียนที่ดีมีชื่อเสียงในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเน้นด้านวิชาการมาก เช่นเดียวกับน้องแพรวค์ที่ต้องการเรียนต่อในโรงเรียนนี้ด้วยเช่นกัน บิดามารดาจึงเข้มงวดกับ

น้องแพ้งค์ เพื่อให้มีความรู้เพียงพอที่จะสอบเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ เนื่องจากเด็กที่เคยเรียนกวดวิชาสามารถสอบเข้าโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้นั่นเอง ในส่วนของผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ ก็ได้รับชื่อเสียงและผลกำไรเป็นการตอบแทน

โอกาสและเวทีสู่ความสำเร็จ

การเรียนพิเศษทุกประเภทเป็นช่องทางหนึ่งที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จของชีวิตในอนาคต เช่น การเป็นนักกีฬาหรือนักดนตรีที่มีชื่อเสียงนั้น ต่างก็ได้ผ่านการฝึกฝนมาตั้งแต่วัยเยาว์ บิดามารดาชนชั้นกลางที่มีความสนใจและต้องการเห็นบุตรประสบความสำเร็จ แต่ขาดทักษะความรู้และความชำนาญที่จะสอนด้วยตนเองจึงต้องส่งลูกไปเรียนพิเศษ การมีโควต้าสำหรับนักเรียนที่เรียนเก่งหรือเป็นนักกีฬาระดับจังหวัดหรือระดับประเทศ ได้เข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงของรัฐ ล้วนเป็นเงื่อนไขให้บิดามารดาส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กมีการเรียนพิเศษ เพื่อให้มีผลการเรียนดีและ/หรือเกิดทักษะเฉพาะทางมากขึ้น และเพื่อเป็นโอกาสในความก้าวหน้าในชีวิตได้ เช่น กรณีของน้องหนูดีที่มารดาอยากให้มีความสามารถด้านกีฬาเพื่อเป็นส่วนส่งเสริมประกอบในการเตรียมความพร้อมเพื่ออนาคต เนื่องจากน้องหนูดีมีผลการเรียนไม่เก่งมาก แม้ในโรงเรียนในระดับมัธยมก็ได้มีการพิจารณาคัดเลือกเด็กที่มีความสามารถที่หลากหลายในการเข้าเรียนในกรณีที่ได้ก็มีความสามารถด้านวิชาการเท่ากัน ดังเช่นกรณีที่อาจารย์สุวัช เกียรติมนิรัตน์ กรรมการบริหารโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยได้บอกว่า ปัจจุบันโรงเรียนได้มีการพิจารณาเด็กในการเข้าเรียนต่อในเรื่องความสามารถที่หลากหลายประกอบกับผลการเรียนด้านวิชาการ ในกรณีของน้องอุ๊ก็ ที่มารดาต้องการให้เป็นนักกีฬาเทควันโดที่เก่งหรือไปถึงในระดับทีมชาติและน้องอุ๊ก็ชอบด้วยเช่นกัน เพราะการเรียนด้านกีฬาถ้ามีความเก่งและความสามารถ ก็สามารถนำไปใช้ในอนาคตได้ และในขณะนี้มหาวิทยาลัยหลายๆ แห่ง ได้ให้สิทธิพิเศษกับนักกีฬาที่มีความสามารถในการได้เข้าเรียนเป็นกรณีพิเศษและยกเว้นค่าเล่าเรียน กรณีของน้องดิวิมารดาส่งเสริมการเรียนพิเศษด้านนั้นทนาการประเภทดนตรีคือการเรียนเปียโน ทำให้น้องดิวิมีความสามารถพิเศษด้านดนตรีมาก จนสามารถเล่นเปียโนในวาระต่างๆ ที่จัดขึ้นทั้งภายในครอบครัวและกับสังคมภายนอกเป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนๆ ญาติและสังคมซึ่งสร้างความพึงพอใจกับบิดามารดาของน้องดิวิมาก เช่นกรณีมารดาของน้องบีซึ่งเป็นพี่สาวของน้องบีบีที่ได้ส่งเสริมให้น้องบีให้นั้นการเรียนด้าน

เปียโน โดยให้เรียนด้านวิชาการเพียงแค่นายศิลป์เพื่อน้องปีสามารถมีเวลาทุ่มเทให้กับการ
เรียนเปียโนทั้งในเรื่องทฤษฎีและปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้้องปีเป็นครูสอนเปียโนซึ่งจะ
กลายเป็นอาชีพในอนาคตได้